

Vedlegg 2 – praksisfortellinger

Blåbærlyngen, Eventyrskogen og Maurtua barnehage

BLÅBÆRLYNGEN BARNEHAGE

Praksisfortelling 1

En voksen står og observerer en jente prøve klatre opp i et tynt grantre. Jenta klarer å komme seg et stykke opp i treet, før den voksne går bort og roser jenta. Jenta viser stor glede. Den voksne står like ved og støtter jenta, og hjelper jenta trygt ned. Sammen går de rundt i skogen leter etter et bedre tre å klatre i. Den voksne kommer med flere eksempler og støtter jenta i å klatre høyt.

Praksisfortelling 2

Alle barna springer ut i skogen, en jente står igjen litt betenkt med en voksen. Den voksne ser og peker på en rotvelt litt oppi skogen. Sammen går de opp dit, den voksne lager vei i den dype snøen. Den voksne klatrer under rotvelten, og jenta setter seg forsiktig under der sammen med den voksne. Den voksne snakker om troll, og jenta blir veldig gira. Flere barn kommer til. Den voksne sitter under mens barna klatrer oppå rotvelten og titter ned med stor ekstase. Den voksne roper «nå kommer jeg og tar dere» og løper fram og bak rotvelten. Barna ler høyt og den voksne tuller og tøyser. Den voksne trekker seg ut av leken, og barna bytter på være troll under rotvelten.

EVENTYRSKOGEN BARNEHAGE

Praksisfortelling 1

I høst hadde vi ei uke med tema om jakt i barnehagen. Midt i elgjakta dedikerte vi hele uka til å snakke om elgen, vise frem deler av elgen og lete etter spor tegn. Vi lærte også om hva jakt er og hvordan den foregår fra start til slutt. På tur-dagen vår denne uka var planen å lete etter

elgen og elgens sportegn. Barnegruppa småløp spente ned stien mot skogen. Både barna og personalet gikk raskt utenfor stien vi er vant til, og de fleste gikk med øynene mot bakken mens de snakket om spor og «bæsj».

Mens vi var midt inne i skogen fant et av barna en vekst hun ikke hadde sett før, og alle kom til for å se. Den ene voksne fant frem appen «artsoraklet» for å identifisere hva det kunne være. Imens sto et av de minste barna på avdelingen i bakgrunnen og gråt fordi han ikke fant blåbær i tuene. Den ene voksne gikk bort til han og forklarte at siden vi allerede hadde vært der så mange ganger, og plukket så mye bær tidligere på høsten, så var det ikke så mange blåbær igjen. Gutten gråt fremdeles og den voksne sa at de sammen kunne lete og se om de kanskje kunne finne noen likevel. De gikk hånd i hånd mellom tuene for å lete etter blåbær.

Praksisfortelling 2

Vi var i skogsområdet som vi pleier å gå til på turdager. Her har barna vært med på å sette opp ei «hytte» av naturmaterialer fra stedet i løpet av flere år, og siden det er mye snø denne vinteren rekker vi voksne ordentlig opp til «taket» når vi står på bakken ved siden av. På denne turen sto barna i kø for å klatre opp på den ene siden for så å komme seg ned igjen på ulike måter på den andre siden.

Jeg sto på den ene siden av hytta for å støtte og veilede barna i å klatre opp. Det ene barnet uttrykket usikkerhet og engstelse på vei opp, så jeg trygget henne i at jeg var der og passet på at dette skulle gå fint. Da hun kom opp på taket, og skulle komme seg ned på andre siden, ropte hun på hjelp. En annen ansatt sto litt lengre bort og heiet på barna som hoppa ned, samtidig som hun var til stede for andre barn i lek i den andre enden av hytta. Hun observerte at barnet var utrygt og sa til henne at hun skulle komme bort. Hun kom raskt til barnet som satt på taket, og rakte frem armene. Barnet hoppet ned fra taket med god støtte og motiverende ord fra en voksen. Hun var raskt på plass i køen igjen for å hoppe mer.

MAURTUA BARNEHAGE

Praksisfortelling 1

Noen barn spør en voksen om hjelp til å få fart på huska. Voksen sier "ja", og begynner å dytte huska. Et av barna sier; "se! Så mye rot av kongler og grener på bakken." "Ja se der, hva har skjedd?" Barnet sier at "det er nok et dyr". Voksen er enig, men sier at det er nok ikke ekorn, for konglene var så ødelagte. Voksen forteller at det er skjæra eller hakkespetten som har vært på ferde. Fugler setter konglene fast i små sprekker og bruker nebbet til å hakke med for å få ut frøene. Barna begynner å le og syntes at fuglen har spist masse og rota fælt. Det ble deretter lek med konglene og kvistene.

Praksisfortelling 2

Fire barn lekte ved furu. De klatret og lekte. De klatret høyere og høyere, to barn kom seg helt til topps, og de var veldig stolte. «jeg ser så langt som til sentrum». Den voksne svarer «så gøy, du er jo så høyt oppe». Barnet på toppen smiler. De to andre barna lekte på noen grener som er lavere på stammen. Det nærmer seg måltid, og barna skal gå tilbake til barnehagen. Barna må klatre ned. Barna i toppen begynner å klatre ned, «husk å sjekk greinene». Barna midt på stammen har kommet seg litt lengre ned, da de to i toppen nærmet seg de. «hjelp, jeg sitter fast, jeg klarer ikke». Den voksne snakker rolig til barnet, slik at det får roet seg ned. Barnet klarer å roe seg ned og den voksne hjelper barnet med å støttende ord og beskriver for barnet hva det kan gjøre. Når barnet kommer seg ned, gir barnet den voksne en klem.